

3.4.45

נ א ו ה ד ג ל

(בסמך הנפת דגל החיל, במחנה מסהוראשי בחזית איטליה ביום 3.4.45)

ברגדיר בנימין.

קצינים, סמלים וחילים!
זהו רגע גדול בתולדות תנועת
ההתנדבות בארץ, זהו רגע גדול בחיי
העם העברי, זהו רגע גדול בחיי
שיים של כל אחד ואחד מכם — הרגע
בו זכינו להניף את דגל העם היהודי,
דגל תנועת השיחור הציוני שלנו.
בחזית שחרור אירופה במלחמה העול-
מית הזאת מיד צורך עמנו דווקא הער-
לם — בחזית מלחמתנו על תקומת
ישראל.

כל אחד ואחד מכם הניצבים כאן,
כל אחד מאלה שנשארו בקרי החזית,
כל אחד מחבריכם המזורים ברחבי הור-
רה הזאת ובמזרח התיכון, נשא את
נפשו בהתנדבו לצבא, לראות את הדגל
הזה מתנוסס מעל לראשו ומלווה לק-
ראת קרב. כל אחד מכם במשך חמש
שנות המלחמה הצדיע בלבו כלפי הדגל

הזה, ראה אותו תמיד בעיני רוחו מת-
נפך לסניה. היום הזה זכינו להוציא את
דגלנו מבית הגנוזים ולהנישו רם ונישא
לעיני השמש.

בשבילנו — הדגל הזה, דגלה של
החסיבה היהודית, הלחמית, סבול בדמם
של חמשה מיליונים יהודים באירופה
שהובלו כשיות לסבת, הוא סבול בד-
מם של לחמי מלחמת יאוש וגבורה
בעל חומת הגיוס — הן אותה, את הוד
גל הזה, הם הגיוס ברגעי ההתפרצות
האחרונה, הנואשת, הקדושה, הוא סבול
בדם קרבנות ההגנה שלנו בארץ, שנפלו
על שדות המולדת.

אנו מניפים אותו כנס נקמתנו באויב,
כסמל לגאולת כבודם של אחינו השחר-
יים שלא יכלו להשיב מלחמה שצרת.
אנו מניפים אותו כמסמל לתקומתנו —
כסמל המסעל אשר בשמו ולשמו התג-
דבתם ויצאתם למערכה: מפעל תקומת

עמנו בארצו והחזרת המסלכתיות
הישראלית על כנה.

בשמים של מיליון לחמי ישראל בכל
צבאות הברית; בשם רבבות המתנדבים
מארץ-ישראל המזורים בפלוגותיהם,
בשם אחינו העומדים יל המשמר באר-
ץ; לקידוש שמים של מיליוני הקרובים
נות, להאדרת שם ארצנו קבל הצולם
כולה, כנס לקיבוץ גלויות, כאות אועקה
לעליה ולהעפלה לארץ, כנס בשורת
הדרור והתקומה, כאות שבוועתנו הנוד-
רצה לא לשקוט ולא לגנוח עד ישוב
ישראל וגאל אדמתו השדודה — אנו
מרימים היום את הדגל הזה שנשלח
לכם, אנשי החסיבה היהודית הלחמית,
כמתנת ההסתדרות הציונית העולמית
הישיב העברי בארץ.

יחי וס מלחמת ישראל בחזית!
יחי וס הגאולה של העם
העברי בארצו!

The feelings of those men on parade, all of us, can best be conveyed to the reader if I translate here the speech of Mr. Shertok.

Brigadier Benjamin, Officers, N.C.O.s and Men!
This is a great moment in the history of our recruiting movement. It is a great moment in the life of every single one of us—wherein we have attained the privilege of hoisting the flag of the Jewish people, the flag of the Zionist Movement of freedom, in the front line of the battle for the freeing of Europe, in this world war against the oppressor of the Jewish people, against the troubler of the world; in *our* war for the revival of Israel.

Everyone, in volunteering for the Army, carried in his heart the dream and the longing to see this flag flying over him, accompanying him into battle. Every one of you during the five years of this war saluted morally and spiritually *this* flag which you visualised fluttering on high. For all of us this flag is stained with the blood of millions of Jews who were led like lambs to the slaughter; it is stained with the blood of the ghetto-fighters who fought the battles of heroism and despair and who, at the last moment of despair, raised this very flag. Everyone sees in this flag the battle-standard against the foe. We all see in it a symbol of the war of our time—the soul of that great undertaking in whose name and for whose sake you in fact went forth to war—the task of renewing and re-establishing Jewish statehood on the soil of our fathers.

In the name of a million Jewish soldiers in all the Allied forces, in the name of tens of thousands of men from our homeland who volunteered for the sanctification of the millions of Jewish massacred and for the honour of our land; as a standard for the gathering of our exiles, as a call to them to go up to our land, as a symbol of tidings of freedom and regeneration, as a sign of our vow not to lay down our arms until Israel shall return and redeem his barren, forsaken soil—we are to-day hoisting this flag that has been specially sent by the World Zionist Movement and the Yishuv. Long live the Standard of Israel's war on the battlefield! Long live the Standard of Israel's war in the undertaking for regeneration and freedom!